

Sygn. akt. VIII RC 484/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w S. Wydział VIII Rodzinny i Nieletnich
w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko małoletniemu J. L.

o obniżenie alimentów

1. obniża rentę alimentacyjną należną małoletniemu pozwanemu J. L. od powoda R. L. z kwoty po 1000 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanym dnia 14 maja 2015 r. w sprawie X RC 735/14, do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 13 stycznia 2016 roku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. zasądza od powoda R. L. na rzecz małoletniego pozwanego J. L. kwotę 600 (sześćset) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

Sygn. akt VIII RC 484/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 21 września 2015 r. R. L. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz małoletniego syna J. L. z kwoty po 1.000 zł do kwot po 450 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 czerwca 2015 r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że alimenty od niego na rzecz syna zasądzone zostały wyrokiem Sadu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14 maja 2015 r. wydanym w sprawie XRC 735/14. Od daty wydania powyższego orzeczenia, zdaniem powoda, doszło do zmiany stosunków uzasadniających zmianę wcześniejszego wyroku orzekającego rentę alimentacyjną. W szczególności R. L. podał, że w lipcu 2015 r. utracił pracę, nie posiada środków utrzymania i pozostaje na częściowym utrzymaniu rodziny, zaś jego możliwości zarobkowe uległy znacznemu ograniczeniu. Nadto powód podał, że znacznej poprawie uległa sytuacja finansowa matki pozwanego, albowiem od czerwca 2015 r. otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.600 zł miesięcznie (k. 3).

W odpowiedzi na pozew matka pozwanego działająca jako przedstawiciel ustawowy małoletniego, a reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. Nadto wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu matka pozwanego zakwestionowała zmianę stosunków uzasadniających obniżenie uprzednio zasądzonej kwoty alimentów i wskazała, że nie jest prawdą twierdzenie podnoszone przez powoda, jakoby utracił on pracę, albowiem pracuje „na czarno”. Zakwestionowała także ograniczenie możliwości zarobkowych powoda, a to z uwagi na to, że posiada on doświadczenie jako spawacz, w tym także za granicami kraju, co umożliwia mu podjęcie legalnego zatrudnienia. Matka małoletniego J. L. podniosła, że jej sytuacja finansowa nie uległa poprawie, a jej miesięczne wynagrodzenie wynosi 634 zł. Łączne miesięczne wydatki na utrzymanie pozwanego określone zostały na kwotę 1066,33 zł, do którego dodatkowo należy doliczyć koszty utrzymania mieszkania (k.28-29).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. L., urodzony (...), jest synem E. L. oraz R. L..

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 10 w aktach postępowania X RC 735/14 Sądu Okręgowego w Szczecinie.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od powoda R. L. na rzecz małoletniego syna rentę alimentacyjną w wysokości po 1.000 zł miesięcznie, płatną do 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty, poczynając od uprawomocnienia się wyroku.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów powód mieszkał ze swoją matką, która ciężko chorowała. Utrzymywał z synem częste kontakty. R. L. był zatrudniony w firmie (...) na pełen etat jako spawacz z miesięcznym wynagrodzeniem od 2.000 - 2500 zł brutto. W przeszłości zdarzało mu się pracować za granicą. Otrzymywał wówczas wynagrodzenie około 3.800 zł brutto. Powód w roku podatkowym 2013 osiągnął dochód w wysokości 16.412,46 zł. Powód w tym czasie wydatkował 300 zł miesięcznie jako partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania, ok. 100 zł na telefon, ok. 120 zł koszty biletów komunikacji miejskiej, ok. 150 zł na telewizję (...) w miejscu zamieszkania ówczesnej żony – E. L., oraz ok. 380 zł na własne utrzymanie, tj. wyżywienie, ubranie, leki.

Małoletni pozwany w tamtym czasie miał 7 lat, koszty jego utrzymania jakie wskazywała matka małoletniego obejmowały partycypację w kosztach utrzymania mieszkania w łącznej wysokości ok. 350 zł, piłkę nożną – 149 zł, obiady w szkole – ok. 70 zł, koszty żywności, odzieży, środków czystości – 450 zł, wizyty u lekarza – 40 zł, leki i witaminy – 150 zł, wyprawka ucznia 350 zł (rok), wyprawa do świetlicy 100 zł (rok).

W dacie wyrokowania matka pozwanego pozostawała zarejestrowana jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Zajmowała mieszkanie własnościowe należące do jej ojca – Z. S., przy ul. (...) w S.. Tytułem opłat za użytkowanie mieszkania matka małoletniego płaciła: 550 zł miesięcznie opłaty eksploatacyjnej, 186 zł za prąd co 2 miesiące, 54,80 zł za gaz co 2 miesiące, 46 zł miesięcznie za telefon stacjonarny. Matka pozwanego korzystała z finansowej pomocy najbliższej rodziny, w szczególności w opłacaniu ww. opłatach za mieszkanie.

Na rozprawie w dniu 14 maja 2015 r. powód R. L. uznał roszczenie o zasądzenie od niego na rzecz małoletniego syna renty alimentacyjnej w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

Dowód:

- dokumenty w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt X RC 735/14;

Obecnie pozwany ma 8 lat, nadal zamieszkuje z matką w mieszkaniu przy ul. (...) w S.. Opłaty za mieszkanie obejmują: opłatę eksploatacyjną – 521 zł, prąd – 120 zł, gaz – 40 zł co 2 miesiące. Matka pozwanego jest zatrudniona na umowę zlecenie, na podstawie której świadczy usługi polegające na udzielaniu rodzinie zastępczej zawodowej pomocy przy sprawowaniu opieki nad umieszczonymi w niej dziećmi i przy pracach gospodarczych. Swoje usługi świadczy w wymiarze maksymalnie 80 godzin w miesiącu w zależności od potrzeb rodziny zastępczej. Z tytułu świadczonych usług otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 10,59 zł brutto za jedną godzinę faktycznie wykonanej usługi, co w przeliczeniu na jeden miesiąc daje możliwość osiągnięcia maksymalnej kwoty w wysokości 847,20 zł (brutto). Matka pozwanego

nie ma poza nim innych dzieci na utrzymaniu. Nie posiada żadnego majątku, z którego uzyskiwałaby dochód. Z uwagi na małoletniość pozwanego matka sprawuje nad nim osobistą opiekę. Powód nie kontaktuje się z synem od września 2015 r., nie pomaga w sprawowaniu bezpośredniej opieki nad synem.

Dowód:

- umowa nr (...), k. 35-36;
- przesłuchanie matki małoletniego pozwanego E. L., k. 39v;
- przesłuchanie powoda, k. 39-39v.

Pozwany jest uczniem szkoły podstawowej. Jego stan zdrowia jest dobry. Biorąc pod uwagę wiek małoletniego pozwanego oraz warunki w jakich się kształtuje, poziom życia jego rodziców, stan zdrowia, fakt uczęszczania do szkoły Sąd ocenił średni miesięczny koszt jego utrzymania na kwotę około 1050 zł miesięcznie. Kwota ta obejmuje takie wydatki jak koszty wyżywienia, w tym obiady w szkole – 300 zł, zakup środków higieny – 35 zł, zakup ubrań – ok. 100 zł miesięcznie, partycypację w 1/2 kosztów utrzymania mieszkania w kwocie ok. 330 zł (1/2 z miesięcznych opłat: czynsz – 521 zł, prąd 120 zł, gaz 40 zł co 2 miesiące), nadto 30 zł socjalizacja, 90 zł koszty związane z uprawianiem sportu, średnio 18 zł miesięcznie na koszty związane z edukacją (100 zł podręczniki + 40 zł materiały + 80 zł komitet rodzicielski/ 12 miesięcy), średnio 50 zł miesięcznie na zakup leków, średnio 10 zł miesięcznie na fryzjera, świetlica – 35 zł, średnio 50 zł na wydatki okolicznościowe związane z wakacjami, świętami, urodzinami.

Dowód:

- przesłuchanie matki małoletniego pozwanego E. L., k. 39v;

Powód z zawodu jest spawaczem. Pracuje na umowę o dzieło jako pomocnik monter, z tytułu której uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1.500 zł brutto miesięcznie. Upřednio wykonywaną pracę w STAL SPAW I. L. utracił, albowiem zakończył się kontrakt. Powód nie posiada żadnego majątku. Mieszka sam w mieszkaniu należącym do jego siostry, za które uiszcza opłaty w wysokości: 270 zł – opłata eksploatacyjna, 140 zł – prąd, 220 zł gaz co 2 miesiące.

Dowód:

- przesłuchanie powoda, k. 39-39v

Powód od listopada 2015 r. nie uiszcza obciążających go alimentów w pełnej wysokości i płaci na rzecz syna jedynie 450 zł, zamiast zasądzonych 1000 zł. Świadczenie alimentacyjne objęte jest egzekucją komorniczą – przelewy dokonywane przez powoda tytułem renty alimentacyjnej dokonywane są na konto komornika. Świadczenia alimentacyjne na rzecz pozwanego wypłacane są z Funduszu Alimentacyjnego. Matka pozwanego nie otrzymuje żadnych wpłat pieniężnych od zobowiązanego. Powód nie robi żadnych prezentów synowi z okazji urodzin oraz świąt.

Dowód:

- przesłuchanie matki małoletniego pozwanego E. L., k. 39v.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo powoda okazało się częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość świadczenia alimentacyjnego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp.

W doktrynie podkreśla się także okoliczność, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do alimentacji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 stycznia 1972 r., sygn. akt III CRN 470/71). Zaznacza się przy tym, że rodzic powinien dzielić się z dziećmi nawet skromnym dochodem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 maja 1998 r., I CKN 284/98, LEX nr 1223692). Oceny możliwości zarobkowych zobowiązanego dokonuje się nie w oparciu o pracę rzeczywiście świadczoną, lecz w oparciu o rzeczywiste możliwości jej świadczenia, w tym także potencjalną możliwość jej podjęcia. W konsekwencji, przy ustalaniu możliwości zarobkowych zobowiązanego pod uwagę należy brać nie tylko wynagrodzenie rzeczywiście osiągnięte, lecz także środki, które uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił. Ustalenia, czy zobowiązany wykorzystuje w pełni swoje możliwości zarobkowe należy dokonywać w oparciu o całokształt okoliczności istniejących po jego stronie, w tym także stanu zdrowia.

Przy uwzględnieniu powyższego, w pierwszym względzie należało ocenić, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków. Ocena taka musi zostać dokonana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności wpływających na zakres obowiązku alimentacyjnego, a zatem istniejących po stronie zarówno zobowiązanego, jak i uprawnionego.

Powód upatrywał przewidzianej przepisem art. 138 k.r.o. zmiany okoliczności w fakcie zmniejszenia się jego możliwości majątkowych i zarobkowych, a także polepszeniem się sytuacji finansowej matki pozwanej, z uwagi na podjęcie przez nią pracy.

W ocenie Sądu przewidziana art. 138 k.r.o. okoliczność miała miejsce, albowiem od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła faktyczna zmiana w zatrudnieniu rodziców pozwanej. Matka uprzednio zarejestrowana jako osoba bezrobotna, aktualnie pracuje i osiąga dochód ok. 630 zł miesięcznie. Natomiast powód – ojciec uprawnionego – z uwagi na zmianę miejsca pracy utracił zarobek w wysokości 500 zł brutto – ok. 176 zł netto uzyskiwanego miesięcznego dochodu. Natomiast na uwagę zasługuje okoliczność wydania poprzedniego orzeczenia zasądającego od powoda na rzecz pozwanej renty alimentacyjnej w wysokości 1.000 zł. Orzeczenie to zapadło w wyroku rozwodowym, natomiast kwota ta została zasądzona na zgodny wniosek stron bez badania przez tamtejszy Sąd okoliczności z art. 135 k.r.o.

W ocenie Sądu, z zebranego w toku postępowania materiału dowodowego a także w oparciu o zasady doświadczenia życiowego wynika, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego J. L., opiewają na kwotę 1.050 zł miesięcznie.

Powyzsze obejmuje podstawowe wydatki związane z utrzymaniem pozwanej. Oczywistym jest, że każde dziecko powinno mieć zapewnione niezbędne środki wyżywienia, odzież, środki higieny, a także materiały związane z pobieraną edukacją. Należy nadto stwierdzić, że rozmiar ww. kosztów nie jest wygórowany i obejmuje jedynie podstawowe wydatki związane z utrzymaniem pozwanej i pobieraniem przez niego edukacji. Wysokość kosztów utrzymania pozwanej została udokumentowana przedłożonymi do akt dowodami, nadto wynikała z przesłuchania matki pozwanej i sporządzonego przez nią w odpowiedzi na pozew zestawienia ponoszonych kosztów. Oceny w zakresie ustalenia kosztów związanych z zakupem wyżywienia, jak i kosztów ponoszonych okolicznościowo z uwagi na obchodzone uroczystości oraz okres wakacyjny, Sąd dokonał z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu koszty te, w wysokości 300 zł na zakup wyżywienia oraz po 50 zł miesięcznie sytuacji okolicznościowe,

nie są ani wygórowane ani zaniżone (pozwany obiady je w szkole), mieszczą się w standardowym rozmiarze kosztów związanych z utrzymaniem osoby w wieku pozwanego i pozwalają na zaspokojenie jego potrzeb w podstawowym zakresie. Natomiast Sąd nie uznał, że kwota 70 zł mająca być przeznaczona na prezenty dla innych dzieci jest to wydatek usprawiedliwiony i niezbędny oraz ponoszony w każdym miesiącu. Świadczenie alimentacyjne jest bowiem świadczeniem mającym zapewnić minimum egzystencji uprawnionemu.

Powód domagał się obniżenia alimentów do kwoty 450 zł miesięcznie z uwagi na ograniczone możliwości majątkowe i zarobkowe. Powód podawał, że część finansowego utrzymania syna winna ponosić jego matka, albowiem podjęła ona pracę i pobiera wynagrodzenie. Na dzień orzekania Sąd ustalił, że zarówno powód jak i matka pozwanego byli zatrudnieni i pobierali oni wynagrodzenie odpowiednio ok. 1300 zł netto (powód) i ok. 643 zł netto (matka pozwanego).

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W ocenie Sądu z uwagi na fakt, że pozwany nie czyni osobistych starań o wychowanie małoletniego syna, nie utrzymuje z nim kontaktu, główny ciężar wychowania spoczywa na matce dziecka, Sąd obarczył powoda w przeważającej części obowiązkiem partycypacji w kosztach utrzymania jego małoletniego syna i zasądził od pozwanego kwotę 700 zł miesięcznie tytułem renty alimentacyjnej. Mając na uwadze treść art. 135 § 2 k.r.o., Sąd uznał, że matka pozwanego, jako jedyny rodzic czyniący starania w wychowaniu dziecka, zobowiązana jest do pokrycia jedynie w części kosztów jego utrzymania, a kwotę tę ustalił na 300 zł.

Sąd uznał, że matka pozwanego jest w stanie sprostać powyższemu wydatkowi, albowiem pobiera ona wynagrodzenie z tytułu świadczonych przez nią usług. Natomiast przy uwzględnieniu wieku pozwanego, jak również możliwości zarobkowych matki pozwanego, Sąd uznał, że jest ona zdolna do podjęcia pracy w wymiarze większym niż aktualnie, a zatem jest zdolna do osiągania dochodów wyższych aniżeli faktycznie osiągniętych, tj. co najmniej 1.000 zł netto (700 zł na utrzymanie własne, 300 zł na utrzymanie małoletniego syna). Przede wszystkim należy wskazać, że wiek pozwanego, a także okoliczność uczęszczania przez niego do szkoły, a po zakończonych zajęciach szkolnych również i do świetlicy, świadczą o braku konieczności całodziennego przebywania z małoletnim. Czas, w którym pozwany przebywa w szkole z całą pewnością może zostać przeznaczony na świadczenie pracy przez matkę pozwanego. Jakkolwiek Sąd zauważył, że istnieją podstawy do zróżnicowania wysokości świadczenia alimentacyjnego obojga rodziców małoletniego, a to z uwagi na wyżej opisane osobiste starania matki przy wychowywaniu małoletniego dziecka. Przemawia za tym także uwzględnienie możliwości zarobkowych i majątkowych powoda oraz matki pozwanego. Toteż Sąd takowe zróżnicowanie uczynił i obarczył powoda w 70 %, a matkę małoletniego w 30 % partycypacją w całości usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego dziecka J. L..

Orzekając Sąd miał na uwadze sytuację zarobkową zarówno powoda jak i matki pozwanego. W ocenie Sądu powód ma możliwość świadczenia pracy oraz świadczenie takie podjął. Powód posiada wykształcenie zawodowe jako spawacz, w przeszłości pracował za granicą. Powyższe realnie zwiększa konkurencyjność powoda na rynku pracy. Niemniej jednak Sąd uznał, że nie można czynić zarzutu powodowi z uwagi na okoliczność uprzedniego świadczenia pracy poza granicami kraju, w sytuacji, w której nie podejmuje on ponownych prób uzyskania takiego zatrudnienia. Powód jest obywatelem polskim, posiada stałe miejsce zamieszkania w S.. Art. 65 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, iż każdemu zapewnia się wolność wyboru miejsca pracy. Wiedza powszechna oraz doświadczenie życiowe świadczą o możliwości uzyskiwania wyższego wynagrodzenia za tę samą pracę za granicą aniżeli w ojczystym kraju. Niemniej jednak należy zauważyć, że w parze wraz z emigracją ekonomiczną idą zwiększone wydatki na utrzymanie własne, albowiem nie tylko wynagrodzenie za pracę jest wyższe. Jednakże w ocenie Sądu podjęcie przez powoda pracy za wynagrodzeniem ok. 1.500 zł netto (800 zł na utrzymanie własne i 700 zł na alimenty na rzecz małoletniego syna) pozostaje w granicach jego możliwości. Aktualny osiągnięty przez niego dochód w wysokości ok. 1300 zł może stanowić jedynie uszczerbek dla zapewnienia jego podstawowych potrzeb egzystencjalnych, nie zaś potrzeb małoletniego. Powód nie ma przeciwwskazań do pracy, nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności, nie jest czasowo niezdolny do pracy, a

zatem powinien podjąć odpowiedzialność w zakresie partycypacji w kosztach utrzymania małoletniego, co stanowi jego obowiązek wynikający z faktu, iż jest jego ojcem. Nie jest gestią powoda dobrowolnie uszczuplanie zasądzonej renty alimentacyjnej, a tym samym uchylenie się od obowiązku łożenia na utrzymanie dziecka.

Przy uwzględnieniu powyższego, a także kosztów utrzymania własnego, jakie w toku postępowania przedstawił pozwany, należy stwierdzić, iż ma on możliwość świadczenia na utrzymanie syna kwotę co najmniej 700 zł miesięcznie. Należy także zauważyć, że powód poza pozwanym nie posiada innych dzieci, ani innych osób na swoim utrzymaniu.

Sąd dokonał oceny dowodów w oparciu o przepis art. 233 § 1 k.p.c. Sąd wydał rozstrzygnięcie w oparciu o zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, ani nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd dał wiarę zeznaniom stron, co do ich sytuacji majątkowej, zarobkowej, kosztów utrzymania własnego oraz małoletniego pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd obniżył rentę alimentacyjną ustaloną w pkt III wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt. X RC 735/14, od powoda R. L. na rzecz pozwanego J. L. z kwoty po 1.000 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 13 stycznia 2016 r., która to data jest datą doręczenia pozwu o obniżenie alimentów przedstawicielowi ustawowemu pozwanego. Sąd nie znalazł podstaw do wstecznego obniżenia wysokości alimentów, mając na uwadze fakt iż powód nie wykazał aby w okresie od 1 czerwca 2015 r. nastąpiło obniżenie jego możliwości zarobkowych, zwiększył on osobiste starania w wychowaniu syna bądź podwyższenie możliwości zarobkowych matki pozwanego. Jak wskazuje się w doktrynie utrata pracy, tj. brak zarobku, nie jest tożsame z jednoczesną utratą możliwości zarobkowych. (tak SN w wyroku z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702).

W konsekwencji powództwo w części nieuwzględnionej należało oddalić, co znalazło wyraz w pkt. II sentencji wyroku.

Małoletni powód był z mocy ustawy zwolniony od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych oraz strona pozwana w sprawie obniżenia alimentów. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, które strona pozwana poniosła w związku z wytoczonym przez powoda powództwem o obniżenie alimentów. Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanego R. L. na rzecz małoletniego pozwanego J. L., kwotę 600 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o których to zwrot wniósł w odpowiedzi na pozew.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania w pkt III znajduje oparcie w przepisie art. 100 § k.p.c. w zw. z § 6a pkt 4 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Z uwagi na zwolnienie powoda od ponoszenia kosztów sądowych Sąd w pkt IV nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Mając na uwadze orzeczono jak w sentencji.